

מסכת עירובין

פרק ב

א. עושין פסין לביראות ארבעה דיומדין, נראין כשמןה, דברי רבי יהודה. רבי מאיר אומר, שמןה, נראין כשנים עשר, ארבעה דיומדין וארבעה פשוטין. גבהן עשרה טפחים, ורחבן ששה, ועבן כל ששה, וביניהן כמלא שתי רבקות של שלש בקר, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, של ארבע ארבע, קשורות ולא מפורות, אחת נכנסת ואחת יוצאת:

ב. מתר להקריב לבאר, ובלבד שתהא פרה ראשה ורבה בפנים ושונה. מתר להרחיק כל ששה, ובלבד שירבה בפסין:

ג. רבי יהודה אומר, עד בית סאתים. אמרו לו, לא אמרו בית סאתים אלא לגנה ולקרפף, אבל אם היה דיר או סחר, או מקצה או חצר, אפלו בית חמשות כורין, אפלו בית עשרה כורין, מתר. ומתר להרחיק כל ששה, ובלבד שירבה בפסין:

ד. רבי יהודה אומר, אם היתה דרך הרבים מפסקתו, יסלקנה לצדדיו. וחכמים אומרים, אינו צריך. אחד בור הרבים, ובאר הרבים, ובאר היחיד, עושין להן פסין, אבל לבור היחיד עושין לו מחצה גבוה עשרה טפחים, דברי רבי עקיבא. רבי יהודה בן בבא אומר, אין עושין פסין אלא לבאר הרבים בלבד, ולשאר עושין חגורה גבוה עשרה טפחים:

ה. ועוד אמר רבי יהודה בן בבא, הגנה והקרפף שהן שבעים אמה ושירים על שבעים אמה ושירים, מקפת גדר גבוה עשרה טפחים, מטלטלין בתוכה, ובלבד שיהא בה שומירה או בית דירה, או שתהא סמוכה לעיר. רבי יהודה אומר, אפלו אין בה אלא בור ושוח ומערה, מטלטלין בתוכה. רבי עקיבא אומר, אפלו אין בה אחת מכל אלו, מטלטלין בתוכה, ובלבד שיהא בה שבעים אמה ושירים על שבעים אמה ושירים. רבי אליעזר אומר, אם היתה ארכה יתר על רחבה אפלו אמה אחת, אין מטלטלין בתוכה. רבי יוסי אומר, אפלו ארכה פי שנים ברחבה, מטלטלין בתוכה:

ו. אמר רבי אלעאי, שמעתי מרבי אליעזר, ואפלו היא כבית כור. וכן שמעתי ממנו, אנשי חצר ששכח אחד מהן ולא ערב, ביתו אסור מלהכניס ולהוציא, לו, אבל להם מותר. וכן שמעתי ממנו, שיוצאין בעקרבים בפסח. וחזרתי על כל תלמידיו ובקשתי לי חבר, ולא מצאתי:

